

Sprawa C-298/22

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

4 maja 2022 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Portugalia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 maja 2022 r.

Strona skarżąca:

Banco BPN/BIC Português, SA

Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA – oddział w Portugalii

Banco Português de Investimento SA (BPI)

Banco Espírito Santo SA, w likwidacji

Banco Santander Totta SA

Barclays Bank Plc

Caixa Económica Montepio Geral – Caixa Económica Bancária, SA

Caixa Geral de Depósitos, SA

Unión de Creditos Inmobiliarios, SA – Estabelecimento Financeiro de Crédito SOC

Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo CRL

Banco Comercial Português, SA

Strona przeciwna:

Autoridade da Concorrência

**Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão [sąd ds. konkurencji,
regulacji i nadzoru] Pierwsza izba – J1**

[(...): oznaczenie adresów sądu krajowego i Trybunału]

Dotyczy: 353845 Skarga (wykroczenie administracyjne)
225/15.4YUSTR-W

Strona przeciwna: Autoridade da Concorrência

Strona skarżąca: Banco BIC Português, SA i in.

Data: 3 maja 2022 r.

**Przedmiot: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym,
z wnioskiem o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym (art. 105
regulaminu postępowania przed Trybunałem)**

Niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony na podstawie art. 267 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwanego dalej „TFUE”) i art. 19 ust. 3 lit. b) Traktatu o Unii Europejskiej, na następujących warunkach:

Oznaczenie stron

[(...): oznaczenie przedstawicieli stron].

**WNIOSEK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE
PREJUDYCJALNYM**

I. Przedmiot sporu i okoliczności faktyczne

W tym postępowaniu w sprawach o wykroczenia administracyjne Autoridade da Concorrência [urząd ds. konkurencji] zarzucił każdemu z zainteresowanych podmiotów popełnienie wykroczenia administracyjnego, przewidzianego i podlegającego karze na mocy art. 9 Lei da Concorrência¹ [ustawy nr 19/2012

¹ Artykuł 9

Porozumienia, praktyki uzgodnione i decyzje związków przedsiębiorstw

1. - Zakazane są: porozumienia między przedsiębiorstwami, praktyki uzgodnione między przedsiębiorstwami i decyzje związków przedsiębiorstw, których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji na całym bądź na części rynku krajowego i które polegają na

a) ustalaniu w sposób bezpośredni lub pośredni cen zakupu lub sprzedaży albo innych warunków transakcji;

b) ograniczaniu lub kontrolowaniu produkcji, rynków, rozwoju technicznego lub inwestycji;

c) podziale rynków lub źródeł zaopatrzenia;

z dnia 8 grudnia, zwanej dalej „ustawą o konkurencji”) (poprzednio art. 4 ustawy nr 18/2003) oraz art. 101 TFUE, art. 68 i 69 ustawy o konkurencji, a także nałożył na każdego z nich grzywnę w wysokości nieprzekraczającej 10% obrotu uzyskanego w roku obrotowym bezpośrednio poprzedzającym wydanie ostatecznej decyzji administracyjnej.

Niezadowoleni z decyzji nakładającej karę, skarżący wnieśli skargę do Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão [sądu ds. konkurencji, regulacji i nadzoru] (zwanego dalej „TCRS”), który działa jako sąd z nieograniczonym prawem orzekania i przeprowadził rozprawę oraz wydał wyrok zgodnie z zasadami bliskości, kontrydiktoryjności i jawności².

Na wniosek wszystkich stron postępowania oraz na mocy decyzji sądu przedstawiono zeznania i dowody rzeczowe, odebrano oświadczenia od przedstawicieli prawnych pozwanych, którzy chcieli je złożyć, oraz oświadczenia od autorów *analiz ekonomicznych*.

Po ostatnich przesłuchaniach sąd podejmuje ostateczną decyzję w sprawie faktów uznanych za udowodnione lub nieudowodnione (art. 75 ust. 1 Regime Geral das Contra-ordenações [Generalnego reżimu dotyczącego wykroczeń administracyjnych]).

Po przedstawieniu dowodów i wysłuchaniu stron **uznano za udowodnione, że:**

Charakter wymienianych informacji

Skarżący uczestniczyli w wymianie informacji, w kontekście kredytów na nieruchomości, kredytów konsumenckich i kredytów dla przedsiębiorstw, dotyczących (i) obecnych i przyszłych warunków handlowych (kompletne tabele marży kredytowej, zdolności kredytowych i zmiennych ryzyka), które nie były, ze względu na poziom kompletności i usystematyzowania, przedmiotem wymiany,

d) stosowaniu wobec partnerów handlowych nierównych warunków do świadczeń równoważnych i stwarzaniu im przez to niekorzystnych warunków konkurencji;

e) uzależnianiu zawarcia kontraktów od przyjęcia przez partnerów zobowiązań dodatkowych, które ze względu na swój charakter lub zwyczaje handlowe nie mają związku z przedmiotem tych kontraktów;

f) stanowią, w kontekście dostawy towarów lub świadczenia usług zakwaterowania w ośrodkach turystycznych lub lokalnych obiektach noclegowych, że druga Umawiająca się Strona lub jakikolwiek inny podmiot nie może oferować na platformie elektronicznej lub w obiekcie w przestrzeni fizycznej cen lub innych warunków sprzedaży tego samego towaru lub usługi, które są korzystniejsze niż oferowane przez pośrednika działającego za pośrednictwem platformy elektronicznej.

2. - Z wyjątkiem przypadków uznanych za uzasadnione na podstawie następnego artykułu, porozumienia między przedsiębiorstwami i decyzje związków przedsiębiorstw zakazane w poprzednim ustępie są nieważne.

² [(...): wymogi formalne]

w momencie wymiany, w domenie publicznej; **oraz**, ii) miesięczne dane produkcyjne każdego banku, zdezagregowane dane dotyczące kredytów denominowanych w euro udzielonych za poprzedni miesiąc, które nie były publicznie dostępne w sposób zdezagregowany z żadnego innego źródła w czasie wymiany lub później.

Wyżej wskazane warunki handlowe wymieniane między skarżącymi dotyczyły obecnych i przyszłych danych.

Rodzaj koordynacji

W zakresie formy i czasu trwania, wymiana informacji miała miejsce między majem 2002 r. a marcem 2013 r., według ustabilizowanego modus operandi (za pomocą połączeń telefonicznych lub poczty elektronicznej), dwustronnie lub wielostronnie, za pomocą zinstytucjonalizowanych kontaktów prowadzonych przez stałe punkty kontaktowe, z pełną świadomością hierarchii i w sposób wzajemny.

Cel

Wymiana informacji umożliwiła skarżącym uzyskanie szczegółowych, usystematyzowanych, aktualnych i dokładnych danych na temat ofert konkurentów, a tym samym zmniejszenie niepewności co do strategicznych zachowań konkurentów, ograniczenie ryzyka presji handlowej i dostosowania się poprzez nieformalną koordynację.

Wymiana fałszywie zwiększała przejrzystość rynku, przy czym istniała znaczna rozbieżność między zrozumiałością, usystematyzowaniem i prostotą stosowaną przez podmioty, do których była skierowana, przy przetwarzaniu informacji wymienianych z konkurentami, a sposobem, w jaki te same informacje były udostępniane konsumentom, czyli w sposób częściowy, złożony i rozproszony na rynku.

Kontekst prawny i gospodarczy

Skarżący są *instytucjami kredytowymi, przedsiębiorstwami, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od ludności oraz na udzielaniu kredytów na własny rachunek*, podlegającymi szczegółowym zasadom dotyczącym podejmowania i prowadzenia działalności bankowej (zasady ostrożnościowe) oraz ich zachowania na rynku (zasady dotyczące zachowania).

Obowiązkiem Banco de Portugal [banku Portugalii], we współpracy z Europejskim Bankiem Centralnym, jest sprawowanie nadzoru ostrożnościowego i dotyczącego zachowania nad instytucjami kredytowymi.

Chociaż liczba instytucji kredytowych działających w Portugalii wynosiła trzydzieści, w 2013 r. około 78% wszystkich aktywów bankowych całego sektora

krajowego było skoncentrowanych w 5 największych instytucjach kredytowych działających na terytorium kraju, a mianowicie w skarżących CGD, BCP, BES, BPI i Santander.

Wskaźnik C4, który reprezentuje wagę 4 największych instytucji kredytowych pod względem sumy aktywów, odpowiada ponad połowie całego rynku, tj. 69%. Wskaźnik C5 przekracza próg 75% i odpowiada za około 78% krajowego systemu bankowego.

Biorąc pod uwagę szóstą co do wielkości instytucję kredytową, instytucję docelową Caixa Económica Montepio Geral, wskaźnik C6 osiąga stopień koncentracji 83%.

Wskaźnik aktywności i aktywa instytucji kredytowych pokazują, że sześć największych instytucji kredytowych działających w kraju kontrolowało ponad 80% wszystkich aktywów krajowego systemu bankowego³.

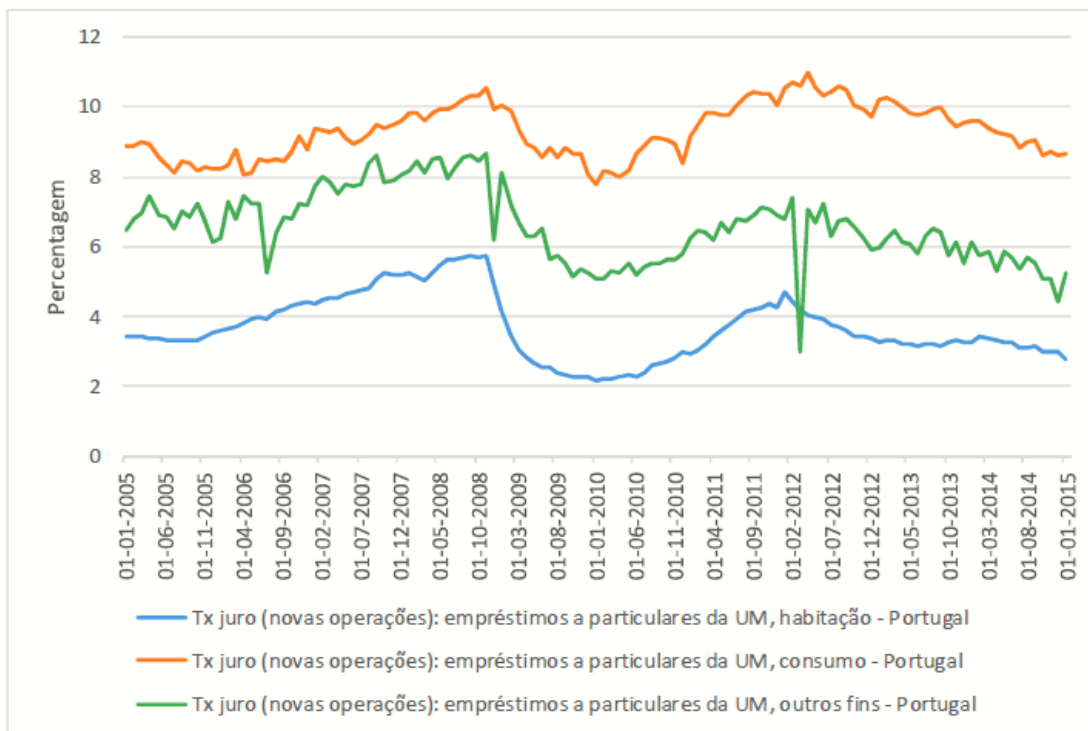
Wykres I: zmiany oprocentowania nowych kredytów na zakup nieruchomości, kredytów konsumpcyjnych i innych kredytów udzielanych przez inne monetarne⁴ instytucje finansowe z siedzibą w Portugalii osobom fizycznym zamieszkałym w strefie euro w okresie od stycznia 2005 r. do stycznia 2015 r.⁵.

³ W badaniu *Mobilidade no Setor da Banca a Retalho em Portugal* [mobilność w sektorze bankowości detalicznej w Portugalii], Autoridade da Concorrência, Banco de Portugal, grudzień 2009 r., stwierdzono, że istnieją przeszkody dla mobilności klientów rachunków bieżących, a mianowicie koszty wyszukiwania, koszty transakcji i koszty biurokratyczne związane z zamknięciem i otwarciem rachunku.

W tym samym badaniu stwierdzono, że w latach 2003, 2006 i 2007 wskaźniki przeniesienia starych umów dotyczących nieruchomości między bankami portugalskimi były bardzo niskie, a mianowicie zaledwie dwa przeniesienia na 100 umów kredytowych dotyczących nieruchomości, podczas gdy średnia dla UE-27 wynosi 14 przeniesień na 100 umów.

⁴ Podsektor pozostałych monetarnych instytucji finansowych obejmuje banki, kasy oszczędnościowe i rolnicze banki kredytowe oraz fundusze rynku nieruchomości.

⁵ Źródło: Autoridade da Concorrência na podstawie danych Banku Portugalii dotyczących stóp procentowych od nowych kredytów na zakup domów, konsumpcję i inne cele, udzielanych przez inne monetarne instytucje finansowe z siedzibą w Portugalii osobom fizycznym zamieszkałym w strefie euro.

Instytucja kredytowa ma swobodę w ustalaniu wysokości marży kredytowej dla każdej umowy, przy uwzględnieniu m.in. stosunku kwoty kredytu do wartości nieruchomości, która ma zostać nabyta/wybudowana (wskaźnik wartości kredytu do wartości nieruchomości) oraz ryzyka kredytowego klienta. W zależności od strategii handlowej instytucji kredytowej, marża kredytowa może zostać zmniejszona w przypadku zakupu innych produktów opcjonalnych (sprzedaż wiązana)⁶.

Kredyty na nieruchomości są bardzo ważnymi produktami dla portugalskiego sektora bankowego ze względu na ich bardzo znaczący udział w całości kredytów udzielanych osobom fizycznym (w ostatniej dekadzie stanowiły one około 89% rozwiązań finansowych dla osób fizycznych⁷).

W przeciwieństwie do zmian stopy Euribor, od połowy 2008 r. znacznie wzrosły marże kredytowe stosowane przez instytucje finansowe do nowych kredytów na rynku nieruchomości.

⁶ Tamże.

⁷ Zobacz: *Estatísticas Monetárias e Financeiras* [Statystyki monetarne i finansowe], bank Portugalii, 2015 r., tabela B.4.1.4, dostępna na stronie <https://www.bportugal.pt/publications/banco-de-portugal/2015/123> oraz <https://www.bportugal.pt/sites/default/files/anexos/pdf-boletim/bedez15.pdf>, dostęp 4 września 2019 r., strony 88060–88106v

Gwałtowny spadek stawki Euribor prowadzi do trwałego wzrostu średniej marży kredytowej, co tłumaczy obniżenie stóp procentowych, które wynikałoby z gwałtownego obniżenia stawki Euribor.

Wolumen kredytów na nieruchomości udzielonych osobom fizycznym zmniejszył się w okresie od końca 2010 r. do co najmniej grudnia 2014 r.

W latach 2010 i 2011 oprocentowanie kredytów konsumpcyjnych ponownie wzrosło, czemu towarzyszył silny i trwały wzrost marży kredytowych, przekraczający na początku 2012 r. wartość szczytową osiągniętą w 2008 r.

W 2012 r. wskaźnik ten zaczął wykazywać tendencję spadkową, odzwierciedlając stabilizację marży kredytowej (choć na wyższym poziomie niż w okresie przed 2012 r.) oraz obniżenie stawki Euribor.

Wymiana informacji dotyczących marży kredytowej była bardziej intensywna w kontekście gwałtownego obniżenia stawki Euribor w latach 2008–2010 i związanej z tym obniżki stóp procentowych. Po tym obniżeniu stawki Euribor nastąpił znaczny i powszechny wzrost marż kredytowych stosowanych przez banki, co w konsekwencji doprowadziło do wzrostu stopy procentowej, ponieważ wzrost marż kredytowych przyczynił się do złagodzenia obniżki stawki Euribor:

W latach 2002–2013 zainteresowane podmioty wymieniały informacje strategiczne, które nie były jawne lub trudno dostępne czy możliwe do usystematyzowania, były wymieniane w sposób zdezagregowany i zindywidualizowany w podziale na przedsiębiorstwa, dotyczyły danych bieżących lub przyszłych i były wymieniane regularnie.

Wymieniane informacje dotyczyły zamiarów zmiany zachowań strategicznych w najbliższej przyszłości lub panujących warunków, które docelowe podmioty mogłyby wykorzystać do określenia swojej strategii handlowej.

Informacje te były odrębne od informacji dostarczanych przez instytucje kredytowe zgodnie z ich obowiązkami w zakresie informacji i przejrzystości w odniesieniu do reklamy ich produktów i usług finansowych⁸, a także zgodnie z ich obowiązkami w zakresie informacji minimalnych podczas negocjowania, zawierania i w trakcie trwania umów kredytowych⁹ oraz podczas zakładania i w trakcie trwania depozytów¹⁰.

⁸ Zobacz opinia banku Portugalii nr 10/2008.

⁹ Zobacz opinia banku Portugalii nr 10/2010 w sprawie umów o kredyt na nieruchomości i powiązanych umów kredytowych; opinia banku Portugalii nr 16/2012 w sprawie umów kredytowych zabezpieczonych hipoteką lub innym prawem na nieruchomości; instrukcja nr 12/2013 w sprawie umów o kredyt konsumencki.

¹⁰ Zobacz opinia nr 4/2009 w sprawie depozytów zwykłych oraz opinia nr 5/2009 w sprawie depozytów indeksowanych i podwójnych.

Istniejące obowiązki regulacyjne dotyczące udzielania kredytów mieszkaniowych, a mianowicie obowiązek dostarczania znormalizowanego arkusza informacyjnego (SIS, obecnie ESIS), zawierającego szczegółowe informacje o warunkach umowy kredytowej (RRSO, roczna stopa nominalna i inne koszty, np. prowizje, ubezpieczenia i opłaty), termin zapadalności, wysokość płatności w oparciu o scenariusz bieżący i scenariusz z maksymalnym Euriborem z ostatnich 20 lat, nie są prawdopodobnie porównywane lub równoległe z analizą porównawczą różnych ofert konkurencyjnych banków, które wymieniły instytucje docelowe.

Zakres działalności wymienionych instytucji rozciąga się na całe terytorium kraju i może utrudniać wejście na rynek nowych przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do rynku bankowości detalicznej.

Informacje o charakterze handlowym wymieniane między skarżącymi były wymieniane w zamkniętym obiegu, tak że nowy uczestnik, wykluczony z tego obiegu, znajdował się w niekorzystnej sytuacji informacyjnej.

Wymiana informacji dotyczyła klientów będących i niebędących rezydentami.

Wymiana informacji przyczyniła się do izolacji rynku krajowego, wzmacniając bariery narodowe i utrudniając penetrację gospodarczą.

Ambiwalentny/prokonkurencyjny wpływ na konkurencję

W pismach procesowych w tej sprawie o stwierdzenie pełnej jurysdykcji oraz w powiązanych pismach procesowych i podczas rozprawy sądowej **nie wykazano ani nie określono, że** (i) porozumienie doprowadziło do wzrostu wydajności (związek przyczynowy), (ii) ten podnoszony wzrost wydajności został rozdzielony z korzyścią dla konsumentów, (iii) ograniczenia konkurencji były niezbędne.

Nie wykazano ani nie stwierdzono istnienia wzrostu wydajności, który mógłby przynieść ogólny pozytywny efekt dla konsumentów w postaci niższych cen, wyższej jakości lub różnorodności dostaw czy też zwiększonej innowacyjności.

Wymiana informacji dotyczyła danych handlowych, nie była to praktyka testu porównawczego, mająca na celu określenie kosztów produkcji, których wyeliminowanie może przyczynić się do obniżenia cen oferowanych klientowi.

Treść faktycznie wymienianych informacji nie była odpowiednia do zapobieżenia problemowi *niekorzystnej selekcji* lub rozwiązania go, ponieważ nie dotyczyła indywidualnego profilu ryzyka klientów (zachowania bankowe, sytuacja majątkowa, zaległości w spłacie kredytów), ale raczej koncentrowała się na marżach kredytowych i wielkości produkcji kredytowej bez zdezagregowania lub powiązania z poszczególnymi klientami.

Nie stwierdzono żadnych pozytywnych skutków dla konsumentów wynikających z wymiany w zakresie przejrzystości.

2. Właściwe przepisy prawa

Artykuł 101 TFUE (dawny art. 81 TWE)

Artykuł 9 ustawy o konkurencji (art. 4 ustawy nr 18/2003)

3. Uzasadnienie odesłania

W postępowaniu sporna jest kwalifikacja prawna faktów jako stanowiących ograniczenie konkurencji ze względu na cel.

Skarżący kwestionują tę kwalifikację. Uważają, że wymiana informacji nie jest na tyle szkodliwa, aby ograniczać konkurencję.

Charakter wymienianych informacji (wrażliwe i strategiczne), czas trwania wymiany (od 2002 do 2013 r.), względna koncentracja rynku (6 banków ma ponad 80% udział w rynku) oraz znaczenie wymienianych zmiennych handlowych (**obecne i przyszłe ceny oraz wielkość produkcji**) sugerują, że wymiana przyczyniła się do zmniejszenia presji handlowej i niepewności związanej ze strategicznym zachowaniem konkurenta, czego skutkiem była nieformalna koordynacja ograniczająca konkurencję.

Biorąc jednak pod uwagę, że w świetle przeanalizowanego orzecznictwa Trybunału dotyczącego pojęć ograniczenia konkurencji *ze względu na cel i skutek*, nie ma *precedensu* dla wymiany informacji autonomicznych i że nie dotyczy ona bezpośrednio omawianej sytuacji (nieformalnej koordynacji między instytucjami bankowymi, które poprzez wymianę informacji osiągają praktyczną współpracę między sobą), niniejszy wniosek jest zasadny¹¹.

Skarżący wnoszą jednak o wystąpienie z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym od początku etapu sądowego, jednakże dla jego skuteczności konieczne było przeprowadzenie debaty w sprawie, a w szczególności ustalenie faktów udowodnionych i nieudowodnionych, w tym ostatnim zakresie, w jakim dotyczy to w znacznej mierze ambiwalentnych lub prokonkurencyjnych skutków, które wynikałyby z wymiany, a które nie zostały wykazane.

¹¹ Zobacz wyrok[i:] z dnia 2 kwietnia 2020 r., Budapest Bank i in., C- 228/18, EU:C:2020:265; z dnia 11 września 2014 r., CB/Komisja, C- 67/13 P, EU:C:2014:2204; z dnia 4 czerwca 2009 r., T-Mobile Netherlands i in., C- 8/08, EU:C:2009:343 oraz wyrok z dnia 2 lutego 2022 r., Scania i in./Komisja, T- 799/17, EU:T:2022:48.

4. Wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym (art. 105): ryzyko przedawnienia

W dniu 8 kwietnia 2022 r. postępowanie w sprawach o wykroczenia administracyjne, w związku z którym skierowano niniejszy wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, zostało uznane za pilne ze względu na bezpośrednie zagrożenie przedawnieniem.

Zgodnie ze wstępną oceną końca okresu przedawnienia, fakty będące przedmiotem niniejszej sprawy ulegną przedawnieniu w dniu 30 marca 2023 r., bez uszczerbku dla przyczyn zawieszenia i przerwania biegu przedawnienia, które należy ocenić in concreto.

Poza niniejszym odesłaniem należy wziąć pod uwagę etapy akt sprawy: wyrok TCRS (pierwsza instancja) z zastosowaniem prawa do stanu faktycznego; apelacja do Tribunal da Relação de Lisboa [sądu apelacyjnego w Lizbonie] (druga instancja); skarga do Tribunal Constitucional [trybunału konstytucyjnego].

Wprawdzie uważa się, że niniejszy wniosek, obejmujący zawieszenie postępowania, stanowi przyczynę zawieszenia biegu okresu przedawnienia [na podstawie art. 27A ust. 1 lit. a) RGCO], jednak już na tym etapie okres przedawnienia został zakwestionowany w postępowaniu i wydaje się, że niniejszy wniosek zostanie zakwalifikowany przez strony jako niestanowiący przyczyny zawieszenia biegu okresu przedawnienia, co spowoduje powstanie dalszych kwestii spornych, które będą rozstrzygane przez sąd rozpatrujący sprawę lub sądy wyższej instancji.

Z drugiej strony, fakty miały miejsce w latach 2002–2013, tak więc **względy prewencji ogólnej i szczególnej przyczyniają się do konieczności uzyskania szybkiego rozwiązania w tej sprawie** (sprawa została osądzona i rozstrzygnięta, w pierwszej instancji, w okresie od 6 października 2021 r. do 28 kwietnia 2022 r.). Ponadto wąski zakres pytań prejudycjalnych, wyjaśniony przez dynamikę rozprawy i wyrokowania, zwłaszcza w odniesieniu do faktów udowodnionych i **nieudowodnionych**, przyczynia się, naszym zdaniem, do uzasadnienia uzyskania szybkiego wyjaśnienia ze strony Trybunału.

5. Pytania prejudycjalne

- I. *Czy art. 101 TFUE (dawny art. 81 TWE) stoi na przeszkodzie temu, by obszerna comiesięczna wymiana informacji między konkurentami na temat warunków transakcji (w tym aktualnych i przyszłych marż kredytowych oraz zmiennych ryzyka), a także danych dotyczących produkcji (miesięcznych, zindywidualizowanych i zdezagregowanych) została uznana za ograniczenie konkurencji w ramach oferty kredytów hipotecznych, dla przedsiębiorców i konsumentów, dokonywana regularnie i na zasadzie wzajemności, w sektorze bankowości detalicznej, w kontekście skoncentrowanego rynku*

z barierami wejścia, co sztucznie zwiększyło przejrzystość i zmniejszyło niepewność związaną ze strategicznym zachowaniem konkurentów?

II. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy art. 101 TFUE stoi na przeszkodzie takiej kwalifikacji, jeśli nie stwierdzono ani nie można było określić żadnego wzrostu wydajności ani żadnego ambiwalentnego lub prokonkurencyjnego skutku wynikającego z tej wymiany informacji?

[(...): wymogi formalne]

[(...): powtórzenie wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym i jego uzasadnienia]

[(...): podpisy]

DOKUMENT ROBOCZY